

3. U okolnostima poput onih u glavnom postupku nacionalni sud ne može primijeniti nacionalnu odredbu koja ga ovlašćuje na zadržavanje određenih učinaka poništenog akta kako bi privremeno zadržao učinke nacionalnih odredaba koje je proglasio nespojivima s Direktivom 2006/112 do njihova usklađivanja s tom direktivom, kako bi se, s jedne strane, ograničili rizici pravne nesigurnosti zbog retroaktivnog učinka tog poništavanja i, s druge strane, izbjegla primjena nacionalnog uređenja koje je prethodilo tim odredbama koje su nespojive s tom direktivom.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Niderlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgija) — Lies Craeynest i dr. protiv Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

(predmet C-723/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2008/50/EZ — Članci 6., 7., 13. i 23. — Prilog III. — Procjena kvalitete zraka — Kriteriji za utvrđivanje prekoračenja graničnih vrijednosti za dušikov dioksid — Provođenje mjerenja na stalnim točkama uzorkovanja — Odabir odgovarajućih mjernih mjesta — Tumačenje izmjerenih vrijednosti na točkama uzorkovanja — Obveze država članica — Sudski nadzor — Učestalost kontrole — Ovlašt izdavanja naloga)

(2019/C 280/04)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Niderlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper, Clientearth VZW

Tuženici: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

Uz sudjelovanje: Belgische Staat

Izreka

1. Članak 4. stavak 3. UEU-a i članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a, u vezi s člankom 288. stavkom 3. UFEU-a i člancima 6. i 7. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu treba tumačiti na način da je na nacionalnom sudu koji odlučuje o zahtjevu koji su podnijeli pojedinci na koje prekoračenje graničnih vrijednosti iz članka 13. stavka 1. te direktive izravno utječe da utvrdi jesu li točke uzorkovanja postavljene u određenoj zoni postavljene u skladu s kriterijima predviđenima u Prilogu III. odjeljku B stavku 1. točki (a) navedene direktive i, ako to nije slučaj, da prema nacionalnom nadležnom tijelu poduzme sve potrebne mjere, poput naloga, ako je predviđen nacionalnim pravom, kako bi se postavile točke uzorkovanja u skladu s tim kriterijima.

2. Članak 13. stavak 1. i članak 23. stavak 1. Direktive 2008/50 treba tumačiti na način da je za utvrđivanje prekoračenja granične vrijednosti utvrđene u Prilogu XI. toj direktivi za vrijeme usrednjavanja od jedne kalendarske godine dovoljno da je razina onečišćujućih tvari izmjerena na jednoj izoliranoj točki uzorkovanja veća od te vrijednosti.

(¹) SL C 104, 19. 3. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. lipnja 2019. — Europska komisija protiv Helenske Republike

(predmet C-729/17) (¹)

(Povreda obveze države članice — Članak 258. UFEU-a — Članak 49. UFEU-a — Direktiva 2006/123/EZ — Članak 15. stavci 2. i 3. — Direktiva 2005/36/EZ — Članci 13., 14., 50. i Prilog VII. — Sloboda poslovnog nastana — Priznavanje stručnih kvalifikacija — Nacionalna pravila u vezi s pružateljima usluga osposobljavanja miritelja)

(2019/C 280/05)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: H. Tserepa-Lacombe i H. Støvlbæk, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnici: M. Tassopoulou, D. Tsagkaraki i Ch. Machairas, agenti)

Izreka

1. — Helenska Republika je, time što je ograničila pravni oblik subjekata za osposobljavanje miritelja na neprofitna društva koja zajedno moraju činiti najmanje jedna odvjetnička i jedna gospodarska komora iz Grčke, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 15. stavka 2. točaka (b) i (c) i članka 15. stavka 3. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu;
- Helenska Republika je, time što je postupak priznavanja akademskih kvalifikacija podvrgnula dodatnim zahtjevima u pogledu sadržaja traženih potvrda i kompenzacijskim mjerama bez prethodne ocjene postojanja mogućih bitnih razlika u odnosu na nacionalno osposobljavanje i time što je održala na snazi diskriminirajuće odredbe koje podnositeljima zahtjeva za akreditaciju za miritelja koji posjeduju dokaze o ovlaštenju koji su dobiveni u inozemstvu ili koje je izdao akreditirani inozemni subjekt za osposobljavanje nakon osposobljavanja u Grčkoj nameću da pruže dokaz o najmanje trima sudjelovanjima u postupcima mirenja, povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 13. i 14., članka 50. stavka 1. i Priloga VII. Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, kako je izmijenjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013.
2. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 83, 5. 3. 2018.